

P cu animale POVEȘTI

Ilustrații: Păpai Barma

Cuprins

Turturica și coțofana	3
Șoricelul cel obraznic și pisica	4
Lupul păcălit de vulpe	6
Regele Motan	13
Pisica hoinară	18
Cum au pus pariu ursul și lupul	22
Vulpea, vrăbiuța și ogarul	26
Vulpea și racul	29
Prietenia dintre câine și pisică	30

Turturica și coțofana

Tu știi de ce este atât de nepricepută turturica în a-și construi cuibul? De ce acesta este făcut doar din câteva crenguțe uscate, puse una peste alta, și arată de parcă ar fi fost cârpit? Am să-ți spun eu.

Cândva, demult, turturica a rugat-o pe coțofană să o învețe și pe ea cum să-și facă un cuib, aceasta fiind foarte pricepută la așa ceva. Coțofana a acceptat cu plăcere să o învețe pe turturică și, în timp ce îi construia acesteia cu iscusință cuibul, așezând fiecare crenguță la locul potrivit, repeta întruna:

– Pui o creangă așa, apoi alta așa... și tot așa!

Turturica sărea nerăbdătoare în jurul ei și repeta întruna:

– Știu, știu, știu!

Coțofana a ascultat-o ce-a ascultat-o, dar după o vreme s-a supărat și i-a spus:

– Dacă știi așa de bine, atunci fă-ți-l singură, soror! Și i-a lăsat cuibul doar pe jumătate construit.

Din acest motiv, turturica nu a învățat nici până în ziua de astăzi cum se construiește un cuib.

A fost odată ca niciodată, că dacă n-ar fi, nu s-ar povesti... A fost odată o pisică obișnuită, ca toate pisicile. Într-o zi, în timp ce pisica își bea cu plăcere laptele, apărură un șoricel care, fără nicio frică, începu să lingă stropii de lapte de pe marginea farfuriei. Văzând atâta obraznicie, pisica se răsti la el:

– Dacă nu vrei să rămâi fără coadă, dispari imediat de aici și lasă-mă să-mi beau laptele!

Șoricelului nu-i păsa de amenințările ei, ci continuă să mănânce tacticos. Văzând aceasta, pisica se enervă și îl mușcă de codiță, rămânând cu ea în gură. Degeaba se puse șoricelul pe plâns și o tot rugă printre sughițuri să-i dea codița înapoi. Pisica nu se lăsă înduplecată și pace.

– Ți-am spus ce o să pățești și nu m-ai ascultat. Dacă îți vrei codița înapoi, trebuie să îmi aduci lapte de la vacă.

Se duse șoricelul nostru la vacă și îi spuse:

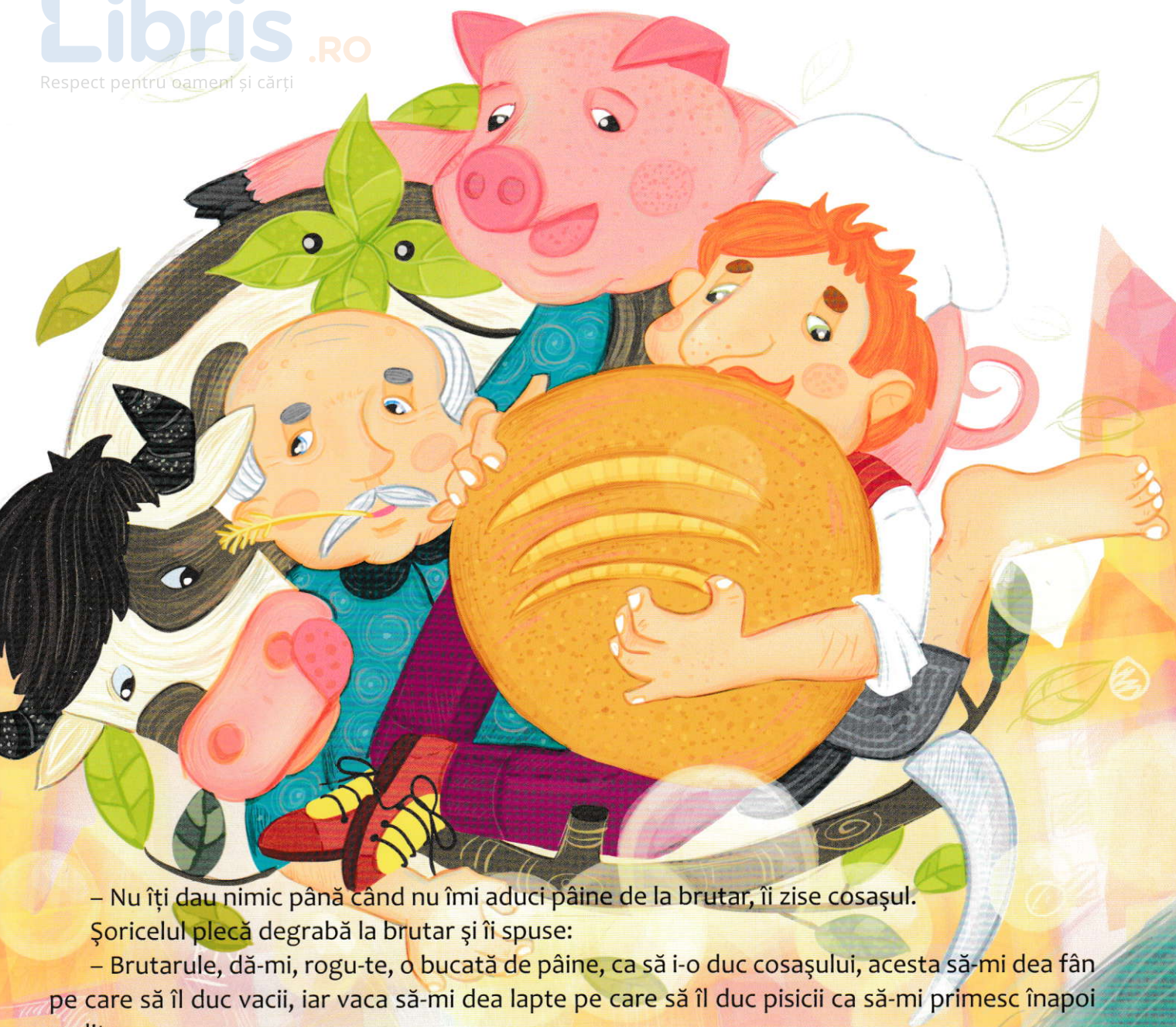
– Văcuțo, dă-mi te rog lapte să îl duc pisicii, ca să-mi dea coada înapoi.

– Doar atunci îți voi da lapte când îmi vei aduce fân de la cosaș, îi spuse vaca.

Neavând ce să facă, șoricelul se duse la cosaș și îl rugă:

– Cosașule, dă-mi te rog puțin fân pe care să îl duc vacii, vaca să-mi dea lapte pe care să-l dau apoi pisicii, iar pisica să-mi dea codița înapoi.

- Nu îți dau nimic până când nu îmi aduci pâine de la brutar, îi zise cosașul. Șoricelul plecă degrabă la brutar și îi spuse:
  - Brutarule, dă-mi, rogu-te, o bucată de pâine, ca să i-o duc cosașului, acesta să-mi dea fân pe care să îl duc vacii, iar vaca să-mi dea lapte pe care să îl duc pisicii ca să-mi primesc înapoi codița.
  - Dacă îmi aduci slănină de la porc, îți dau și eu pâine, îi spuse brutarul șoricelului. Se duse șoricelul și la porc și îl rugă:
    - Te rog, dă-mi și mie puțină slănină pe care s-o duc la brutar, acesta să-mi dea pâine ca să o duc cosașului, care să-mi dea fân pe care să-l duc văcuței, pentru ca aceasta să-mi dea lapte pe care să-l duc apoi pisicii și să-mi înapoieze codița.
    - Dacă vrei să-ți dau slănină, du-te la stejar și adu-mi ghindă, grohăi porcul.
- Se duse șoricelul la stejar și, în timp ce se uita în sus spre crengile acestuia, gândindu-se cum ar putea să se cațere până acolo, observă că o ghindă tocmai căzuse lângă el.
- Bucuros, șoricelul luă ghinda în gură și fugi cu ea la porc. Porcul îi dădu slănină; slănina o duse la brutar care îi dădu pâine pe care o duse la cosaș; cosașul îi dădu fân cu care se duse la văcuță; aceasta îi dădu în schimb lapte pe care îl duse pisicii, iar pisica îl iertă și îi înapoieze codița.

Dacă șoricelul nu și-ar fi primit înapoi codița, probabil că povestea mea ar fi continuat...

Cândva, foarte demult, lupul și vulpea erau prieteni nedespărțiți. Vânau și umblau peste tot împreună, astfel că într-o bună zi s-a întâmplat să cadă amândoi într-o groapă adâncă.

Au tot strigat ei după ajutor, dar timp de câteva zile și câteva nopți nu a trecut nimeni prin apropiere ca să-i audă, așa că cei doi au ajuns la capătul puterilor. La un moment dat, vulpii i-a venit o idee și i-a spus lupului:

– Ia ridică-te tu puțin pe picioarele din spate, cumetre lup, și reazămă-te de marginea gropii ca să văd cât de înalt ești! Eu cred că ești mai înalt decât ursul, ba chiar și decât leul, dacă mă gândesc bine.

Lauda aceasta îi căzu tare bine lupului, așa că se ridică pe picioarele din spate și se întinse cât putu el de tare ca să pară și mai înalt.

– Știi ce-mi trecu prin minte, cumetre lup? zise vulpea vicleană. Ce-ar fi să încerc să ies mai întâi eu din groapa asta și după aceea să te trag și pe tine afară?

– Îți arde de glumă, cumătră vulpe? zise lupul. Păi cum crezi tu că ai putea să ieși de aici?